MIELIPIDE

Emme välitä tippaakaan luonnosta. Kylvämme peltoihin älyttömät määrät myrkkyjä. **VEIJO JÄÄSKELÄINEN**

LUKIJALTA

Tie sujuvampaan Suomeen

Raskas hallinnollinen taakka ja tarpeeton byrokratia, monimutkaiset lupakäytännöt ja pitkät valitusprosessit nousevat esiin jatkuvasti keskusteluissa varsinkin yrittäjien ja viljelijöiden kanssa.

Myös kansalaisten asiointi julkisissa palveluissa koetaan usein tuskallisen monimutkaiseksi.

Uusi hallitus tarttuu tähän ongelmaan strategisessa ohjelmassa vahvasti. Hallitusohjelmassa on tähän viisi kärkihanketta, joiden tavoitteena on ottaa tuottavuusloikka julkisissa palveluissa ja yksityisellä sektorilla tarttumalla digitalisaation mahdollisuuksiin ja purkamalla turhaa säätelyä ja byrokratiaa.

Keskeistä on purkaa normeja, sujuvoittaa lupakäytäntöjä, järkevöittää valitusprosesseja, ottaa käyttöön kokeilukulttuuri ja parantaa yleensäkin johtamista ja toimeenpanoa. Ensinnäkin toimintatavat uudistaen rakennetaan julkiset palvelut käyttäjälähtöisiksi ja ensisijassa digitaalisiksi. Toisekseen sääntelyn purkamisella kevennetään hallinnollista taakkaa.

Välittömästi pitää ryhtyä purkamaan kansalaisia ja yritystoimintaa haittaavia alempiasteisia normeja, määräyksiä ja ohjeita. Lainsäädännöstä pitää perata säädökset, jotka eniten haittaavat kansalaisten arkea, yritystoimintaa, maataloutta, investointeja, rakentamista, tervettä kilpailua ja vapaaehtoistoimintaa. Lupaprosesseja koskien pitää antaa kansalaisille palvelulupaus.

Maatalouden kannalta on tärkeää, että hallinnollisen taakan ja byrokratian karsinta oltava keskeisenä tavoitteena EU vaikuttamisessa.

Merkittävä osa säädöksistä annetaan EU-asetuksina, jotka ovat suoraan sovellettava oikeutta.

Esimerkiksi viherryttämisen ehtoja on selkiytettävä. Tukihakemuksen virheitä on oltava mahdollista korjata myös jälkikäteen. Pinta-alojen määrittämisessä käytettyjen toleranssien pitää olla nykyistä korkeammat.

Tämä on erityisen tärkeää Suomessa, jossa peltolohkojen pinta-ala on pieni ja lohkot rajoittuvat metsään tai vesistöihin.

Hallinnon hyväksymän ja määrittämän pinta-alan on tuotava viljelijälle suoja sanktioilta. Valvonnat pitää pystyä kohdentamaan paremmin riskiperusteisesti ja niiden määrää pitää voida esimerkiksi Suomessa, jossa hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat, vähentää.

Viranomaisten keskinäiset valitukset turhauttavat. Ohjelman tavoitteena on minimoida viranomaisten keskinäisten valitusten määrä esimerkiksi ennakkoneuvottelumenettelyllä.

Tehtävä ei kokonaisuutena ole helppo eikä yksinkertainen. Esimerkiksi normien purkamisessa pitää edetä paljolti normi kerrallaan. Digitalisaation hyväksikäyttö ja hyvät toiminnan indikaattorit ovat tässä työssä tärkeitä. On vaikutettava myös siis EU-tasolla ja onneksi sillä tasolla on myös nyt yritystä byrokratian vähentämiseksi.

Ohjelmassa on oleellista myös, että valtioneuvoston yhteyteen perustetaan lainsäädännön vaikutusarviointielin, jonka tehtävänä on varmistaa lainsäädännön vaikutusarviointien laatu.

Julkisen sektorin johtamisen laadun parantamiseksi käynnistetään erityinen ohjelma. Innovatiivisuus ja palvelualttius nostatetaan uusiksi virkamieshyveiksi perinteisten rinnalle.

Olavi Ala-Nissilä
kansanedustaja (kesk.)

Maaseudun tulevaisuus

Keväästä 2015 on ensimmäisenä jäänyt mieleen tukihaku ja sen koukerot.

Kolmatta vuotta olen tukien hakijana ja yhtä monta kertaa muutoksia prosessissa on ollut. Asiaan vihkiytyneet tietävät, että monia asioita pitää miettiä ja opetella ennen kuin peltoon uskaltaa mitään laittaa.

Kun maahan on saatu laitettua iso määrä työtä ja tuotantopanoksia, siinä vaiheessa saattaa olla hyvillään ja jäädä odottelemaan hyvää satoa.

Mitä hyvällä viljasadolla sitten saa? Sitä ennen opettelet hallinnon byrokratiaa, kylvät ja lannoitat, teet kasvinsuojelun, sadonkorjuun sekä kuivauksen. Siitä saatu hinta on tällä hetkellä minimaalinen.

Työn määrä tunteina on niin iso, että sitä ei tohdi edes laskea. Lopullinen palkka pienellä puolen sadan hehtaarin kasvinviljelytilalla on todella surkea.

Vaikka yrittää tehdä pienillä kuluilla ja vanhalla kalustolla, tulopuoli vaan ei näytä sitä mitä työn määrään nähden odottaisi.

Investointeja on todella vaikea kuvitella, etenkin jos on jo aloittajan velkaa päällä. Välillä ajattelee myös palkkaavansa ulkopuolista apua, mutta miten maksaa jollekin muulle kun omakin tili on sanalla sanoen huono.

Tilusrakenteita on tietenkin monenlaisia, mutta tuntuu siltä että pienet tilat elävät kädestä suuhun.

Tulevaisuus tuntuu siltä, että varsinkin pienempien tilojen osalta maanviljely on auringonlaskun ala.

Entinenkö maajussi?

JOEL ROSENBERG

”Harvemmin asutuillakin alueilla hyödyt ovat merkittävät. Ne koostuvat erityisesti kansanterveyden paranemisesta ja pyöräilyn aikasäästöistä verrattuna muihin liikennemuotoihin”, Matti Koistinen kirjoittaa.

Investointeja pyöräilyn hyväksi

Hallitusneuvotteluissa sovittiin investointiohjelmasta. Erityisesti näin tiukkoina taloudellisina aikoina investointien pitää olla mahdollisimman tuottavia.

Julkisuudessa on puhuttu lähinnä teiden ja rautateiden kunnostamisesta.

Vähemmälle huomiolle on jäänyt se, että pyöräilyinfra on monin paikoin luokattoman huonossa kunnossa ja vanhanaikaista.

Pyöräinfra on valtaosin kuntien vastuulla ja valtio on tukenut sen rakentamista tai ylläpitoa todella vähän.

Pyöräilyinvestoinneissa on kaikista infrainvestoinneista ylivoimaisesti paras kustannusten ja hyödyn suhde. Helsingin kaupungin laskelmien mukaan huippuluokan pyörätiehen sijoitettu euro tuottaa jopa 7,8 euron hyödyt.

Harvemmin asutuillakin alueilla hyödyt ovat merkittävät. Ne koostuvat erityisesti kansanterveyden paranemisesta ja pyöräilyn aikasäästöistä verrattuna muihin liikennemuotoihin.

Pyöräliitto onkin ehdottanut mallia, jossa valtio myöntäisi tukea pyöräilyinvestointeihin niille kunnille, joilla on erillinen pyöräilybudjetti. Tuki olisi enintään 30 prosenttia kokonaisinvestoinnista.

Pyöräilyyn osoitettu investointisumma voisi olla 40 miljoonaa euroa vuodessa. Tällä summalla saataisiin aikaan merkittäviä muutoksia. Investoinnista muodostuisi yhteiskunnalle jopa yli 300 miljoonan euron säästöt.

Pyörätiehankkeissa valtion ei tule käyttää byrokraattista arviointiprosessia. Hankkeet ovat niin pieniä, ettei niiden arviointi perinteisin menetelmin ole järkevää.

Kunnat tietävät itse hyvin, mihin pyöräilyrahat kannattaa sijoittaa: ne voivat olla pieniä korjauksia ympäri kuntaa tai yksittäinen suuri investointi, kuten silta tai tunneli. Investointiavustusta saavien kuntien pitäisi kuitenkin kertoa, miten avustus lisää pyöräilyä.

Juha Sipilä polkaisi voittoisan vaalikampanjansa käyntiin pyöräilemällä läpi Suomen. Toivottavasti hänen johtamansa hallitus tekee päätöksiä, joilla tervehdytetään niin kansaa kuin kansantalouttakin.

Matti Koistinen
toiminnanjohtaja
Pyöräliitto ry

Rikkaat suomalaiset

Suomessa on paljon rahaa. Kenen hallussa se on? Hyödyttääkö raha ihmisiä? Tuoko se hyvinvointia ympäristöönsä?

Rahaa on aikanaan haalittu verissäpäin ja sitä onkin kertynyt pankkitilille ja sijoitettuna huomattavia summia. Eläke on myös niin kunnollinen, että siitäkin jää rahaa kuukausittain lisää pankkitilille.

Sodan jälkeen syntyneet suuret ikäluokat ovat eläneet karusti rahaa säästäen. Eikä elämisen malli näytä muuttuvan säästyneitten rahavarojen myötä.

Raha ei muuttanutkaan elämää niin ihanaksi. Se ei tuonut tavoiteltua onnea, vaan elämän onnelliset hetket piilevät vallan muualla.

Miksi nämä suuret rahasummat sitten tuntuvat kasvattavan vain pankkien tuloksia? Lisäksi on haalittu ja itse rakennettu mökkejä ja taloja. Nyt ne homeissaan huutavat tyhjiä seiniään lasten muutettua muualle leipänsä perään.

Yhteiskunta on murroksessa. Kasvattamamme uusien sukupolvien elämä kulkee kovin eri tavalla.

Raskaampiin töihin rakennuksille, siivoukseen, maataloustöihin on kuin huomaamatta valunut tuhansittain tekijöitä ulkomailta.

Maahamme on syntynyt kummallista, elämän ohittavaa, kaiken suojelevaa, idealista tuottamatonta toimintaa niin paljon, että joudumme elämään velaksi hamaan tulevaisuuteen. Vaikka maassamme lojuu pankkitileillä niin paljon rahaa, että velat maksettaisiin korkoineen pois milloin hyvänsä.

Löytyisikö nykyisen eduskunnan talousviisailta ratkaisua tähän yhtälöön? Muutakin kuin Ruotsin matkimista.

Pöytä on puhdas, mutta sen alla on törkynä vaikeita ongelmia.

Matti Nikkilä
Liminka

Keneltä leikkaisit 600 miljoonaa euroa?

Tämän hetken tasaisen vauhdin taulukon mukaan suomalaiset veronmaksajat maksaisivat tuulivoiman subventiorahaa, sitä kuuluisaa syöttötariffia kolme miljardia euroa.

Hallitus kirjasi ohjelmaansa leikata kyseiseen takuuhinnan piiriin oikeuttavat kiintiöt noin 2 000 megawattiin.

Tästä on seurannut täydellinen kaaos energiamarkkinavirastolla (EMV). Muutamassa päivässä kiintiöhakemuksia on otettu sisään noin 800 megawatin edestä. Hallituksen esityksen tullessa julkisuuteen tariffikiintiö oli noin 1 800 megawattia.

Nyt tuulivoimayhtiöt hakevat kiintiöitä paniikissa, vaikka heillä ei ole edes luvat kaikilta osin saatuna. Veronmaksajien takaamat rahat kiinnostavat.

Tämä on mahdollista, koska EMV:n virkamiehet ainoastaan kirjaavat nyt ylös hakemukset. EMV ei ehdi tarkistaa, ovatko kyseisen kiintiön hakijan lupa-asiat kunnossa! Herää kysymys, toimivatko EMV:n virkamiehet tilanteessa oikein? Miten tämä voi olla mahdollista.

Tätä toimintamallia voisi verrata tilanteeseen, jossa rajoitettuun tilaisuuteen päästetään sisälle henkilöitä, joiden kelpoisuutta ei ehditä tarkistamaan. Myöhemmin sitten tehdään selvitys, oliko oikeutusta vai ei.

Hallituksen tavoitteena on leikata tukikiintiötä noin 500 megawattia, jolloin veronmaksajien rahaa säästyisi 12 vuoden aikana noin 600 miljoonaa euroa, saman verran siis kuin paljon kohua ja porua herättäneestä koulutukseen kohdistuvasta leikkauksesta.

Kummalleko sinä kohdistaisit 600 miljoonan euron leikkaukset? Koulutukseen vai sijoittajien tuottoon, joka perustuu harkitsemattoman anteliaaseen syöttötariffiin?

Tämä takuuhintajärjestelmä puolestaan luotiin sen oletamuksen perusteella, että Suomessa on 50 prosentin omavaraisuus käytettävien turbiinien valmistuksessa – tosiasiassa kotimaista turbiinivalmistusta ei ole ollenkaan.

Lisäksi ei arvioitu oikein sähkön markkinahinnan laskua, jonka takia nyt veromaksajat maksavat itsensä kipeiksi samaan aikaan, kun kansakunnalta heikoimmilta leikataan.

Tuomo Kangas
Kaskinen

Vanhuksista on huolehdittava

Monet vähävaraiset eläkeläiset ovat hiljaisia ja arkoja. Useat heistä ovat sota-ajan lapsina oppineet tyytymään vähempään. Jokin inhimillinen raja kuitenkin tässäkin tulee vastaan. Kyllä meidän kaikkien tulee huolehtia edelleen yhteiskuntamme vähäosaisemmista.

Todellinen yhteiskunnan sivistystaso näkyy siinä, miten me hoidamme vähäosaisemme, köyhämme, sairaamme, lapsemme ja muita, jotka eivät kykene itseään kunnolla puolustamaan.

Meidän on autettava heitä saamaan inhimillinen ja oikeudenmukainen arkielämä.

On yleisesti tiedossa, miten jo vuodesta 1996 alkaen Paavo Lipposen hallituksen ns. taitettu indeksi on kurjistanut eläkeläisten asemaa. Tätä indeksiä on vieläkin leikattu. Nyt aiotaan ottaa pienituloisilta eläkeläisiltä myös eläkeläisten asumistuki pois.

Nämä hyvinvointiyhteiskuntamme rakentajat ovat jo joutuneet elämään yksinäisyydessä, monet kotiin unohdettuina.

Monilla on maksuvaikeuksia, sekin näkyy jo maksuhäiriötilastoissa.

Lisäksi moni pieneläkeläinen joutuu miettimään, laittaako rahaa ruokaan vai lääkkeisiin. Näin ei pitäisi olla.

Pitkässä juoksussa tulee yhteiskunnalle myös edullisemmaksi hoitaa hyvin eläkeläiset, jotta he kykenevät asumaan mahdollisimman pitkään kodeissaan ja huolehtimaan itsestään.

Monet muistisairaat eivät kuitenkaan kykene huolehtimaan itsestään, joten he tarvitsevat omaishoitajia tai jonkinlaisia laitosmaisia paikkoja.

Näitä vähätuloisia eläkeläisiä on jo noin 700 000 henkilöä, kun eläkeläisiä kaikkiaan on noin 1 420 000 henkilöä.

Ellemme satsaa eläkeläisiin, niin se vasta tuleekin kalliiksi yhteiskunnalle. Erikoissairaanhoito on todella kallista verrattuna toimivaan ennaltaehkäisyyn ja oikea-aikaiseen hoitoon.

Uuden vanhuspalvelulain hienot tavoitteet voimme saada elämään, kun löydämme tasapainon myös yksityisen ihmisen talouden suhteen.

Me nuoremmat olemme myös velkaa eläkeläisillemme, vanhuksille, koska meistä useimmat olemme saaneet elää hyvinvoinnissa heidän rakentamalleen perustalle.

Kuulutan sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja pikaista puuttumista nykyiseen suuntaukseen.

Toivon, että eläkeläisten kohdalla hallitus kunnioittaa heidänkin elämäntyötään ja pyrkii löytämään sosiaalisesti oikeudenmukaisen ratkaisun.

Marjatta Hyttinen
parisuhdeterapeutti-kouluttaja
Jämijärven vanhusneuvoston puheenjohtaja
Jämijärvi

Torjunta-aineiden käyttö pitäisi lopettaa

Emme välitä tippaakaan luonnosta. Kylvämme peltoihin älyttömät määrät myrkkyjä. Kaikki tämä, jotta saisimme enemmän ja enemmän rahaa. Ajattelemme vain omaa etuamme vaikka hukumme saasteisiin.

Kunpa kaikki siirtyisivät luomuviljelijöiksi.

Veijo Jääskeläinen
Varpaisjärvi

Tuet

Tuet pois. Eikö hevoset, lehmät ja lampaat tarvitse heinää, vai tarvitseeko ne tuottaa ilman korvausta? **Ei nimimerkkiä**

Talonpoika ”viljelee” apilaa, höpöheinää, niittäen sen pari kertaa kesässä maahan maatumaan. Tilille herahtaa tonni ilman sääriskiä. **Iisiä**

Sadonkorjuuvelvoite poistui. Helpottaa entisestään meidän höpöheinän viljelijöiden kesää. **Ruokohelpi**

Ympäristökorvausrahoja voidaan kyllä leikata, mihin orjat sitä tarvitsee. Pääasia, että hallinnolle riittää rahaa pitää palavereja ja suunnitella tarkastuksia. **Ei nimimerkkiä**

Turhaa kehitystä. EU:n hömppäheinien kylvössä ei tarvita nykytekniikkaa. **Latolöydöillä pärjää**

MTK:ssa ollaan näemmä heti valmiita talkoisiin, jos sovitut tukisummat ympäristökorvauksen toimenpiteisiin ennakoitua suuremmat. **Ei nimimerkkiä**

Ennen kuin rupesin viljelemään hömppäheinää, viljelin hömppäviljaa hevosmiehille kuivurissa poltettavaksi ja rehuviljaksi. **Laji vaihtui**

Vain lintujen laulu muistuttaa maaorjuutta edeltäneistä vapaan kylväjän ajoista. **Fosforirikas**

Perunanviljelijän kannattaa kylvää päisteet herneelle ja myydä palkoja. **Miettivä perunamies**

Byrokratia

Vasta kun kaikki Syket, Luket, Avit ja Mavit ym. yhdistetään, loppuu viljelijöiden pompotus ja turha byrokratia. Päättää keskenään, kuka saa puumerkkinsä esiin. **Ei nimimerkkiä**

Sunnuntaikorvaus

”Sunnuntain tuplapalkka tätä päivää”. Tasapuolisesti sama myös maidontuottajille: sunnuntain maidolle tuplahinta. **24/7**

Lomitus

Lomittajille opetetaan keritsemistä? Minulle on sanottu, ettei lehmä saisi poikia loman aikana. Mikä on välttämätöntä karjanhoitotyötä? **Ei nimimerkkiä**

VIERASKOLUMNI

Miksi MTK on poissa?

Olen toivonut keskustan puheenjohtaja Juha Sipilän yhteiskuntasopimukselle menestystä. Vaikeassa paikassa kansakuntaa pitää koota ja varmistaa, että menemme yhdessä toisistamme huolehtien vaikeuksien ylitse. Kansakunnan nousu on sitä helpompaa, mitä yhtenäisemmin pystymme tekemään päätöksiä.

Luettuani hallitusohjelman ja kuunneltuani viime päivien uutisointia, en ole enää varma, olenko tukenut oikeata sopimusta. Paketin sisältö alkaa vaikuttaa kaikelta muulta kuin sopimukselta, jolla koko yhteiskunta ponnistaisi yhdessä eteenpäin.

Ensinnäkin yhteiskuntasopimus on rajoittunut pelkäksi työmarkkinasopimukseksi. Tähän pöytään ei ole otettu viljelijöiden, eläkeläisten, työttömien tai opiskelijoiden edustajia. Mikä se sellainen yhteiskuntasopimus on, jossa yli puolet yhteiskunnasta on poissa?

Toiseksi yhteiskuntasopimuksen sisällöksi on yhä enemmän määrittynyt viiden prosentin palkanalennus tai vastaava työvoimakustannusten leikkaus. Ymmärrän, että EK:n toimitusjohtaja Jyri Häkämies on tällaisesta sopimuksesta innoissaan. EK:han on esittänyt palkkojen leikkauksia ja muita heikennyksiä jo vuosikaudet.

Samalla hallitus on ilmoittanut, että tämän niin sanotun sopimuksen vaihtoehtona ovat leikkaukset työttömyysturvaan, lapsilisiin, eläkkeisiin, maataloustukeen ja muihin julkisiin menoihin. Oma kysymyksensä on, kuinka loogista on leikata maataloustukea, jos palkansaajat eivät suostu hallituksen ajamiin palkanalennuksiin tai muihin työvoimakustannusten leikkauksiin.

Työttömyysturvaa ollaan kaikissa tapauksissa leikkaamassa vähintään viidenneksellä. Lisäksi työelämään on tulossa lisää ”joustoja”, joka tarkoittaa mm. irtisanomissuojan heikennyksiä, koeajan pidennystä ja lisää määräaikaisia työsopimuksia.

Palkansaajat kokevat hallituksen toiminnan kiristyksenä ja työttömyysturvaleikkaukset voimassaolevan työllisyys- ja kasvusopimuksen rikkomisena. Halukkuus näistä asetelmista neuvottelemiseen on radikaalisti vähentynyt. Neuvotteluasetelma on ilmeisen kaukana tasapuolisesta: kepit yksille ja porkkanat toisille.

Työministeri tunnisti tilanteen ongelmallisuuden sanomalla, että vastuuta sälytetään liiaksi työntekijäpuolelle. Tämä ei ole ihme, sillä samainen ministeri sanoi ennen vaaleja jykevästi, että työmies on palkkansa ansainnut. Ratkaisuksi hän nosti neuvottelupöytään työnantajan kela-maksun palauttamisen, mutta luopui ehdotuksesta saman tien puhuttuaan pääministerin kanssa.

> MTK ei yhteiskuntasopimuksen neuvottelupöytään ole halunnutkaan. Alan ymmärtää sen päätöksen syitä.

Pääministeri tunnusti eduskuntakeskustelussa, etteivät taloustalkoot kosketa hyväosaisia. Keskustan konkariedustaja Seppo Kääriäinen ehdottikin alkuviikosta, että hallitus vielä harkitsisi verolinjaansa, jotta ratkaisujen tasapuolisuus ei olisi hyväntekeväisyydestä kiinni. Hallitus on laittanut tämän aloitteen hiljaisuuden hautausmaalle eikä se näytä olevan yhteiskuntasopimusneuvottelujen asialistalla.

MTK ei tähän yhteiskuntasopimuksen neuvottelupöytään ole halunnutkaan. Alan ymmärtää sen päätöksen syitä.

EERO HEINÄLUOMA
on SDP:n kansanedustaja.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Mikä on mielestäsi aloittavan hallituksen paras päätös?

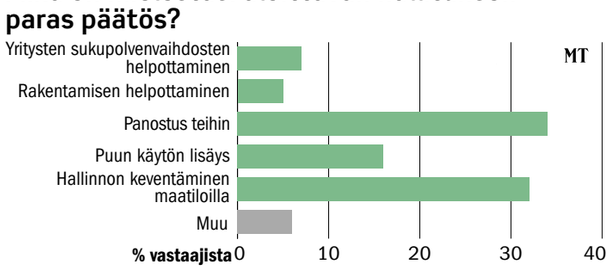

Teiden kunnostaminen oli jo aika aloittaa

Satsaus teiden kuntoon ja maatiloihin kohdistuvan hallinnon keventäminen olivat lukijoiden ykkösvaihtoehtoja, kun kysyimme verkkosivuillamme vasta aloittaneen hallituksen tärkeimmistä päätöksistä. Kumpikin sai annetuista äänistä kolmanneksen.

Esimerkiksi yritysten sukupolvenvaihdosten lisäämisestä on viime aikoina puhuttu ja kirjoitettu mediassa runsaasti. Kyselyyn vastanneiden lukijoidemme listalla se ei juuri ykkösvaihtoehdoksi päätynyt.

Kysyimme perusteluita vastauksille sekä aivan uusia ideoita myös Facebook-seinällämme.

Keijo Komu oli valinnut vaihtoehdoista juuri teiden kunnossapitoon suunnatun rahoituksen. ”Tiestön kunnossapito on ollut retuperällä 20 v. On jo aikakin tehdä jotain”, Komu totesi kommentissaan.

Liisa Salmi piti hallituksen parhaana päätöksenä purkaa kuntien työntekijöille kuntaliitoksissa suotu viiden vuoden irtisanomissuoja.

Tuula Leminen puolestaan pistäisi kuriin valtion velanoton ja **Reijo Korhonen** pistäisi vauhtia uuden talouskasvun luomiseen.

Julkisuudessa jo hallitusneuvotteluita käytäessä kovaa vääntöä käytiin Elinkeinoelämän keskusliiton EK:n leiristä tarjoillusta työajan pidentämisestä. **Marjatta Kiviranta** tarttui tähän, vaikka siitä ei pääministeri **Juha Sipilän** hallitus olekaan tehnyt päätöstä, ainakaan vielä.

Nyt kysymme ministerivalinnasta

Uusi viikon kysymyksemme käsittelee yhtä puhutuimmista tuoreen hallituksen ministerivalinnoista: keskustan **Kimmo Tiilikaisesta** leivottiin uuteen hallitukseen kahden ministeriön johtaja, kun hänet nimitettiin maatalous- ja ympäristöministeriksi.

Ennen hallituksen muodostamista keskustelua käytiin siitä, pitäisikö maa- ja metsätalousministeriö ja ympäristöministeriö yhdistää luonnonvaraministeriöksi. Muun muassa vihreiden puheenjohtaja **Ville Niinistö** kritisoi suunnitelmaa siitä, että suunnitelmissa uuden ministeriön nimessä ei olisi enää esiintynyt sanaa ympäristö.

Metsänhoitajan koulutuksen saaneen Tiilikaisen uudesta tittelistä on kuitenkin pudotettu pois ministerin nimikkeeseen tähän asti kuulunut metsätalous.

Kansanedustajan ja ministerin tehtäviensä ohella luomuviljelijänä toimivalla Tiilikaisella on ympäristöministerin tehtävistä kokemusta jo entuudestaan. Nyt voit kertoa nettisivuilla kantasi ministerivalintaan ja siihen, onko toimien yhdistäminen hyvä ratkaisu.

JUHANI REKU
www.maaseuduntulevaisuus.fi